

saa vidt et Omfang som muligt. Derfor saa jeg naturligvis helst, om Lovforslaget kunde gaa igennem i den Form, som det fra min Side har faaet; men kan det ikke det, er mit Standpunkt det: Kunne vi komme bort fra det nuværende System, maa vi finde os i, om det sanitære som det underordnede ikke faar en saa frem-skudt Plads, som man kunde ønske, og som jeg tror, det vilde faa ved de her foreslaaede Bestemmelser. Mit Standpunkt til denne Sag er givet allerede derigen-nem, at jeg ved en tidligere Lejlighed har stemt for et Lovforslag, der gav mindre sanitær Btryggelse end dette, men som ophævede Statskontrollen med Prostituti-onen. Jeg vil altsaa meget vel kunne være med til en Ændring af Lovforslagets Bestemmelser, naar man kun naar til dette at faa den statskontrollerede Prosti-tution fuldstændig ophævet og ud af Verden. Jeg skal være mere end villig og meget glad ved at forhandle med det Udvalg, der vil blive nedsat for at søge at naa en Løs-ning i denne Sag. Men jeg mener rigtig-nok at turde sige, at den Løsning, der skal naas, maa være en fuldkommen, en udtømmende Løsning og ikke blot en Forandring her og der i Loven af 10. April 1874. Ellers vil man i Virkelig-heden kunne komme til at halte videre med det gamle System, og tillige vil man, hvis man ikke faar en grundig og gennem-gribende Omordning, men lader sig nøje med en Forandring i Loven af 10. April 1874, meget let komme dertil, at man borttager den meget store Myndighed, som nu ligger i Administrationens Haand. Thi det er jo en Side af Sagen, som man ikke helt maa overse, at Administrationen efter Lov af 10. April 1874 har det i sin Haand i meget væsentlig Grad at tage nogle af de værste Pletter ved det nuvæ-rende System bort, f. Eks. hele — maa jeg kalde det: Butikshandelen —, hele denne faste Handel paa Steder, som Poli-tiet anviser. Det er en Følge af den Affattelse, som det nuværende Reglement for løsagtige Kvinder har, men en Foran-dring af Reglementet vil kunne hæve den fuldstændig. Saaledes er der en Række Punkter, hvor Administrationen vil kunne gribe ind paa Grundlag af Lov af 10. April 1874, og derfor siger jeg: Nej, kunne vi ikke faa en fuldstændig Omord-ning af disse Forhold nu, lad os saa holde paa Loven af 10. April 1874 som — jeg kunde næsten sige: et Klenodie, der i alt Fald kan anvendes saaledes, at den kan

gavne meget betydeligt og tage mange af de allerværste Ulemper bort.

De forskellige Indvendinger, som det ærede 2det kongevalgte Medlem rettede mod Enkeltheder i Lovforslaget, skal jeg ikke komme dybt ind paa, thi, som han ogsaa selv udtalte, er det noget, som nær-mest og bedst klares gennem Behandling i et Udvalg. Kun nogle enkelte Punkter skal jeg berøre. Det ærede Medlem siger: Selv om der er Straf for at ernære sig ved Løsagtighed, hvorledes skal det saa blive Politiet bekendt? Det vil blive Til-fældet, der kommer til at raade, der bli-ver Ulighed og Uretfærdighed. Jeg tror, det ærede Medlem ser fejl herpaa. Der kan godt blive Ulighed, for saa vidt som de, der skjule sig, ikke blive opdagede og straffede, men det rene Tilfælde kommer ikke til at raade, thi det vil — saaledes som det ærede 2det Medlem for 10de Kreds (Frijs) udtalte — blive dem, der gaa omkring paa Gader og Stræder og tilbyde sig, der blive nappede af Politiet og underkastede Undersøgelse og Straf. Men det er netop ogsaa dem, der i aller-højeste Grad bidrage til at udbrede Smit-ten videre. Her er netop et af de Hen-syn, jeg nævnede før, der har været be-stemmende for Lovforslagets Affattelse i Henseende til Straffebestemmelser. Gen-nem Straffen skal man, saa vidt det overhovedet er muligt, søge at ramme paa de Steder, hvor Erfaringen lærer, at Smitten hovedsagelig kommer frem. Den Prostitution, der holder sig skjult, er i moralsk Henseende naturligvis lige saa lastværdig som den, der viser sig paa Gader og Stræder, men i sanitær Hense-ende er den langt fra saa farlig. Det ærede 2det kongevalgte Medlem udtalte, at et Forhold mellem en og en Kvinde burde dog ikke straffes: det vilde stride aldeles mod Naturens Begreber. Deri er jeg ganske enig med det ærede 2det kongevalgte Medlem. Saa siger det ærede Medlem: Men følger det da ikke af Lovforslaget, at et saadant Forhold for Kvindens Vedkommende kan straffes med Tvangsarbejde? Jeg vil tillade mig at henlede det ærede Medlems Opmærksom-hed paa, at der uden al Tvivl findes en Udtalelse i Anmærkningerne, hvorefter et saadant Tilfælde ikke er tænkt at skulle gaa ind under Lovforslagets Straffebestem-melser. Og jeg vil tilføje, at skønt det efter Ordene ogsaa gaar ind under de nu-værende Straffebestemmelser, finde disse dog aldrig Anvendelse derpaa, selvfølgelig